

[Nürnberg], 11. Januar 1571

Von Joachim Camerarius d. Ä.

Druck: Camerarius, Epistolae S. 491f.

Abschrift: Königliche Bibliothek Kopenhagen, Ny kgl. Saml. 359, fol. (= Hieronymus Wolf: Commentariolus de vita sua), S. 74 u. 75f. (Auszüge); danach gedruckt: Reiske, Oratores graeci 8, S. 118 u. 121.

S. D. Debitor sum ὑπερήμερος ἥδη responsonis ad litteras tuas ad me pro nostra necessitudine amantissimè et eruditione tua elegantissimè scriptas. Atque ago tibi, et te interprete ampliss[imo] V[iro] D. Ioanni Baptistae Hencelio gratias max[imas] cùm tantum ponderis habere apud vos passi estis commendationem litterarum mearum: et laetor hanc ipsam existimationem de me vestram, in aliqua nos gratia apud Gallicum δυνάστην posuisse. D. Hencelium meis verbis vt officiosè studioseqúe salutes, abs te peto. Te verò cùm iudicium de mea doctrina, quae exigua est, et de probitate ingenij opinionem, tum erga me benevolentiam tueri, mihi iucundissimum est. Quorum alterum tuo periculo fit, in altero nos, vt spero, ita tibi satisfaciemus, ne iustae vnquam querelae locus relinquatur. Sed de his plura scribi non est necesse. Lucubrationes tuas Demosthenicas aueo atque gestio videre feroqúe molestè editionis moram. Nam quòd tu mentionem facis humiliorem operae tuae, id moderationis tuae est. Quemadmodum autem antea, ita nunc etiam quid praestitum sit, αὐτὸ δηλονότι δείξει. Tu modò fac quàm primùm tuis laboribus frui bonarum litterarum studiosis concedatur. Me et valetudo aduersa et alia quaedam negotiola adhuc Norimbergae detinebant. In quibus erat (neque enim amicum hoc celare conuenit) γάμου συζυγία παρασκευαζομένη Φιλίππω νίψ μου. Quam rem precabere nobiscum Deum aeternum vt feliciter euenire velit. Has litteras tradendas curaui Cl[arissimo] V[iro] D. Henrico fratri tuo, atque ex litteris tuis ad eum missis intelleximus, te quoque minùs commodè valere. ἀλλὰ τὰ ἡμέτερα ἥδη τοιαῦτά τιν' ἔστιν, ὥστε συνεχοῦς θεραπείας δεῖαθαι, τῶν νόσων ούχ ὑγιαζομένων, ἀλλὰ συναποθνησκουσῶν, κατὰ τὸν Ἱπποκράτην. ἐπικούφησις δὴ ζητητέα τῶν ὀδυνῶν, τοῦ κακοῦ ἥδη διὰ τὴν ἐμφιλοχώρησιν ἀνηκέστου ὄντος. Bene vale. M[ensis] Ian[uarij] D[ie] 11. 71.